

Nr 102.

Av herr **Örne**, om tullfrihet för cellulosaaacetat och aceton.

Under en följd av år hava hit till landet importerats avsevärda kvantiteter av en genomskinlig, folieliknande vara, avsedd att användas såsom omhölje eller förpackningsmaterial för konfityrer, frukt, cigarrer m. m. Varan i fråga, som går under diverse olika fantasinamn, såsom cellofan o. d., har med åren fått alltmera ökad användning och utgör numera en mycket betydande förbrukningsartikel.

Sedan två år tillbaka har i Sverige upptagits tillverkning av ett för samma ändamål avsett material, som liknar ovanberörda produkter men i kvalitativt avseende anses vara överlägset densamma. Denna industri har från början haft att kämpa med vissa svårigheter, på grund av att den nuvarande tullagstiftningen företer den oegentligheten, att de för framställningen av varan erforderliga råmaterialerna draga högre tull än den färdiga varan. Såsom huvudsakliga råmaterialier användas nämligen cellulosaaacetat och kemiskt renad aceton, vilka båda slag av artiklar äro, såsom hänförliga till tulltaxenr 223 resp. 211, belagda med en tull av 15 % av värdet resp. 20 kr. per 100 kg. — vilken senare tull torde motsvara minst 22 % av värdet — medan den färdiga varan i likhet med ovanberörda cellofanfolier o. d., såsom fallande under tulltaxenr 1112, drager en tull av 10 % av värdet. På grund av denna oformlighet får tillverkningen i fråga vidkännas en direkt tullbelastning, vilken icke kompenseras genom motsvarande tull på den färdiga varan.

Nu berörda oegentlighet skulle kunna undanröjas genom införande av tullfrihet för de båda artiklar — cellulosaaacetat och kemiskt renad aceton — som, enligt vad ovan nämnts, utgöra de huvudsakliga råmaterialierna vid framställningen av varan i fråga. Ingendera av nämnda råvaror torde för närvarande vara föremål för tillverkning inom landet, och gjorda försök att inträssa inhemska företagare på området för upptagande av en sådan tillverkning uppgivas icke hava lett till resultat, beroende på att det här rör sig om jämförelsevis obetydliga kvantiteter, varigenom tillverkningen icke kan förväntas bliva i tillräcklig grad lönande. För ernående av tullfrihet för cellulosaaacetat skulle artikeln i fråga kunna upptagas under tulltaxenr 1110, vilket nummer omfattar i viss mån närbesläktade artiklar. Beträffande artikeln aceton skulle under vederbörande tulltaxenr — nr 211 — kunna intagas en anmärkning, enligt vilken aceton, som vore avsedd uteslutande såsom lösningsmedel vid framställning av cellofanliknande folier, skulle åtnjuta tullfrihet.

I 20 § av kungl. kungörelsen den 29 november 1929 (nr 373) med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen är intagen en bestämmelse, enligt vilken förbrukare av vara, som jämlikt i vid vissa varuslag angivna anmärkningar i tulltaxan önskar, att tull icke skall utgå för varan, har att till tull-

verket avlämna av honom på tro och heder avgiven försäkran om varans tillämnade användning. — Det förutsättes, att nämnda bestämmelse skall komma att omfatta även den vara — aceton —, för vilken villkorlig tullfrihet här ovan ifrågasatts.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta att gällande tulltaxa måtte i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

Tulltaxe- nr		Tull för 100 kg kr.
211	Träspnit (metanol) . . . . T., ävensom aceton och acetonolja samt metyletylketon	N 20:—
	<i>Anm.</i> För aceton, som är avsedd uteslutande såsom lösningsmedel vid tillverkning av cellofanliknande folier, skall tull icke utgå.	
	— — — — —	
	Celluloid, cellon, cellofan, gaudafil, bakelit, galalit, ambroin, eburin och andra liknande formbara, konstgjorda ämnen, ej hänförliga till annat nummer:	
1110	oarbetade, härunder inbegripna plattor, stänger, rör, tangent-skivor, knivskaft samt ämnen och delar därtill; kamännen; ävensom cellulosaaacetat	fria
	<i>Anm.</i> Rör och plattor — — — — —	
	— — — — — arbeten av papper.	

Stockholm den 21 januari 1933.

Anders Örne.